

Вторият цикъл обичаи и обреди са свързани с *раждането на детето и с родилката /"ичаври"/ в първите 40 дни*. Това е изключително важен момент от живота на всяка жена. След този акт тя е вече не само майка, а се превръща и в пълноправен член на новото си семейство.

И докато бременността не се крие от околните, то актът на раждане трябва да се пази в пълна тайна. Ето защо обичаите и ритуалите по самото раждане са затворени в женската половина на семейството. Когато бременната усети, че настъпва важният момент, тя казва първо на свекърва си или на друга жена от семейството. Жените на мечкадарите крият от мъжете си, "защото това е срамно". Сред всички е разпространено вярването, че за раждането трябва да знаят колкото се може по-малко хора, за да протече по-лесно. По време на номадстването това е почти невъзможно, като се има предвид начина на живот.

Родилката се отделя сама в палатка и се вика баба "от нашите, която отбира от такива работи" да помага. Това е възрастна, отродила жена, на която не вреди общуването с нечистата родилка. Традицията бабата да е циганка/ ромка се запазва и по-късно, когато вече уседнали, циганките/ ромките раждат все още в домовете си. Тя трябва да е от същата циганска група. Може и да е българка, но "трябва да е опитна и е добре да живее на близо" ("тракийски" калайджии, кардараши, хорохоя, фичери). Винаги, когато имат възможност, грастарите се обръщат към баба-акушерка, не циганка. Тези възрастни жени са смятани за извънредно нечисти в магически смисъл същества, както и всичко свързано с раждането. Ето защо, всичко до което бабата се докосва, трябва да бъде унищожено (Марушиакова 1992-а: 63). Загунджиите „При раждането не се вика лекар. Майките рядко умират по време на раждане. Половината от децата не живеят повече от 6 седмици. Ако оживеят, те са здрави и силни и рядко боледуват пред останалия си живот (Petulengro 1915-16: 20).

Обикновено бабата и родилката остават сами в помещението докато трае процесът на раждането, а другите жени чакат отвън, ако има нужда от помощ. За мъжете и децата достъпът до родилката е абсолютно забранен и тази традиция се уважава и спазва от всички.

За *по-лекото раждане* са запазени и се спазват редица магически практики. Първата работа на бабуващата жена е да развърже и да освободи родилката от всичко, което я стяга, да разплете косите ѝ. При фичерите и лингурарите без изключение в къщата се мълчи, стаите задължително са отключени, жените махат обещите си, по дрехите и на останалите членове на семейството не трябва да има нищо закопчано. Това е свързано с